

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110215493
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1110215493.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: Lawyer Partners a.s., so sídlom Prievozská č. 37, 821 09 Bratislava, IČO : 35 944 471, zastúpený: Advokátska kancelária Chabadová s. r. o., so sídlom Pri starej prachárni č. 13, 831 04 Bratislava, IČO : 36 866 733, proti odporcovi: T. F., bytom H. XXX/XX, XXX XX B., Č. J., o zaplatenie 6,31,- €, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Navrhovateľovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.07.2006 domáhal zaplatenia sumy 6,31,- € (190,- Sk) odporcom. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca právneho predchodcovi navrhovateľa - Slovenskému rozhlasu neuhradil koncesionárske poplatky. Na základe Realizačnej zmluvy č. 1 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi Slovenským rozhlasom a navrhovateľom dňa 15.07.2005 došlo k postúpeniu pohľadávky voči odporcovi na navrhovateľa.

Uznesením zo dňa 25.04.2012 č. k. 11C/11/2012-19 súd vyzval odporcu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril k návrhu na začatie konania. Vyššie uvedené uznesenie bolo odporcovi doručené dňa 18.06.2012.

Odporca reagoval podaním doručeným súdu dňa 27.06.2012 v rámci ktorého uviedol, že v byte na adrese B. X/XX, XXX XX Bratislava sa od septembra roku 1990 zdržiaval iba sporadicky, obývali ho prevažne jeho priatelia. V marci roku 2004 byt odovzdal bytovému podniku V. Q..J..H.. na K. X, XXX XX Bratislava, pričom pri odovzdávaní uvedeného bytu boli všetky náležitosti spojené s jeho užívaním (nájomné, energie, SIPO...) kompletne finančne vyrovnané, ináč by predmetný byt nebolo možné odovzdať. Zároveň vo svojom podaní uviedol, že zo strany Slovenského rozhlasu, ako aj navrhovateľa žiadnu výzvu na zaplatenie nedoplatku koncesionárskych poplatkov nikdy nedostal a navyše po celú dobu užívania bytu (1983-2004) nikdy žiadny rozhlasový prijímač nevlastnil a nepoužíval. Vzhľadom na vyššie uvedené odporca navrhol, že pokiaľ údajný nedoplatok vznikol v období pred marcom 2004 a nevedomky spôsobil Slovenskému rozhlasu škodu, zaplatí 6,31,- €, avšak odmieta uhradiť trovy právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý nemal žiadnu snahu sa s ním skontaktovať.

Vyššie uvedené vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania bolo navrhovateľovi doručené dňa 28.07.2012.

Podaním doručeným súdu dňa 30.07.2012 navrhovateľ uviedol, že úhradu žalovanej sumy vo výške 6,31,- € (190,- Sk) od odporcu do dnešného dňa neeviduje a na návrhu na začatie konania trvá. Zároveň poukázal na to, že sa jedná o nedoplatok za mesiace júl a august 2003 (7,8/2003) a za mesiace január, február a apríl 2004 (1,2,4/2004) a ak odporca zdokladuje úhradu koncesionárskeho poplatku za uvedené obdobia na druhej adrese, vezme svoj návrh späť.

Dňa 27.02.2013 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie (v elektronickej forme) v rámci ktorého odporca uviedol, že nedoplatok vo výške 6,31,- €(190,- Sk) zaplatil, čo potvrdil aj dokladom o úhrade.

Nakoľko došlo zo strany odporcu k úhrade pohľadávky vo výške 6,31,- €, súd vyzval navrhovateľa či trvá na podanom návrhu na začatie konania.

Navrhovateľ reagoval podaním doručeným súdu dňa 04.03.2013 v rámci ktorého vzal svoj návrh v časti týkajúcej sa zaplataenia žalovanej istiny späť a požiadal rozhodnúť o trovách konania tak, že odporca je povinný nahradiť trovy konania navrhovateľovi tak, ako je uvedené v návrhu na začatie konania. Ako dôvod uviedol, že odporca neskorým plnením sám spôsobil, že navrhovateľ sa zaplataenia uvedenej čiastky domáhal podaním žaloby a teda žaloba bola podaná dôvodne, preto v zmysle ust. § 146 ods.2 O. s. p., ak sa však pre správanie odporcu vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca."

Podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ust. § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa ust. § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Súd v súlade s citovaným ustanovením na základe návrhu navrhovateľa na zastavenie konania voči odporcovi pred prvým pojednávaním konanie zastavil, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Podľa ust. § 137 O.s.p. Trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a tiež odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet sporu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Navrhovateľ si v návrhu na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.07.2006 uplatnil aj náhradu trov konania vo výške 2464,- Sk nasledovne - súdny poplatok za návrh v sume 500,-SK a trovy právneho zastúpenia v sume 1964,-Sk. Z obsahu súdneho vyplýva, že súdny poplatok za návrh splatný spolu s podaním návrhu na súd v zmysle zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov zo strany navrhovateľa nikdy zaplatený nebol a preto v časti údajne zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 500,- SK súd uplatnený nárok navrhovateľa na náhradu trov konania považuje za nedôvodný. Právny zástupca si vyčíslil trovy navrhovateľa v návrhu na začatie konania.

S poukazom na vyššie uvedené citované ustanovenie § 150 ods. 1,2 O.s.p. v predmetnom súdnom spore možno uplatniť výnimku, ktorá spočíva v možnosti nepriznania resp. zníženia náhrady trov konania prisudzovanej účastníkovi konania s plným či prevažným úspechom v spore a to za splnenia dvoch zákonom ustanovených podmienok pre takýto postup, z ktorých jednu predstavuje povaha sporu (teda okolnosť, že ide o drobný spor a v danom spore je predmetom suma 6,31, - €) a druhou, že trovy konania (t.j. trovy, ktorých náhrada sa požaduje v sume 2464,- Sk čo je niekoľko krát násobne vyššie oproti uplatnenej istine) sú neprimerané voči pohľadávke.

Bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia pritom zákon neupravuje, takže posúdenie splnenia podmienok pre postup podľa takejto úpravy je výlučne na úvahe súdu. Pre súd pritom nie je záväzná dôvodová správa k návrhu príslušného zákona (tu inak k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, doručenému NR SR 29. mája 2008, parlamentná tlač č. 642), nakoľko tá môže slúžiť len ako jedno z východísk pre orientáciu pri ozrejmení úmyslu zákonodarcu (to samozrejme za stavu nedostatku podstatnej odchýlky prijatej úpravy od tej navrhovanej - keďže len návrh zákona a nie aj schválený zákon býva podložený i dôvodovou správou a nie je celkom zriedkavou prax takých zmien návrhu v legislatívnom procese, v dôsledku ktorých sa dôvodová správa stáva nepoužiteľnou).

Je nesporné, že od začiatku konania, si navrhovateľ trovy konania, trovy právneho zastupovania uplatňoval. Súd má však možnosť aplikovať ustanovenie § 150 O. s. p. a dôležitým je len to, aby účastníka rozhodnutie neprekvapilo a aby na relevantné ustanovenie právneho predpisu mohol reagovať a v danom prípade sa nejedná o nepredvídateľné rozhodnutie, ktoré by mohlo mať za následok odňatie možnosti konať pred súdom a ktoré by mohlo tiež viesť až k záveru o porušení ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu (čl. 46 Ústavy).

Uvedené ustanovenie bolo do procesného kódexu doplnené novelou vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z. účinnou od 15. októbra 2008 Z.z. a podľa prechodných ustanovení (§ 372p) na konania začaté pred 15. októbrom sa použijú predpisy účinné od 15. októbra 2008, ak nie je ďalej ustanovené inak. Ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. sa žiadna výnimka z uvedeného intertemporálneho ustanovenia netýka. Čiže ide o procesné ustanovenie a na rozdiel od hmotného práva v procese platí v zásade, že sa postupuje podľa procesných predpisov účinných v čase úkonov súdu. Súd považuje práve predmetnú vec za takú, v ktorej je dôvodné aplikovať citované zmierňujúce ustanovenie § 150 O.s.p.

Podania navrhovateľa na súdy vo veciach týkajúcich sa koncesionárskych poplatkov majú prvky štandardných až automatických postupov, kedy spravidla dochádza iba k zmene povinnej osoby a výške poplatku. Uplatňované trovy v pomere ku koncesionárskemu poplatku 6,31,- € (pôvodne 190,- Sk) sú viacnásobne vyššie (cca 12 x vyššie v danom prípade) a vyvolávajú záver, že nejde ani tak o koncesionárske poplatky, ako skôr o trovy právneho zastúpenia za agendu, ktorú by navrhovateľ

vedel účelne zabezpečiť aj právnikom za neporovnateľne citlivejšieho dopadu na pomerne široké vrstvy obyvateľstva, ktorých sa tieto poplatky dotýkajú.

Z hľadiska aplikácie citovaného ust. § 150 ods. 2 O.s.p. súd musí u drobných sporov posudzovať aj ich primeranosť. Nakoľko v danom prípade predmet konania nepresahuje 1000 eur, ide v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, pri ktorom v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prichádza do úvahy aj možná aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v súčasnom znení, podľa ktorého súd môže trovy konania v drobných sporoch nepriznať alebo znížiť, ak sú neprimerané voči pohľadávke. Legálnu definíciu toho, čo je to "neprimerané voči pohľadávke" zákon neuvádza, a tak je pri výklade tohto ustanovenia potrebné vychádzať aj z účelu tejto zákonnej úpravy.

Súd prihliadol aj na charakter uplatnenej pohľadávky, na okolnosti, ktoré navrhovateľa viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj účastníka a tiež na okolnosti poskytovania právnej pomoci. Odporca predmetnú istinu dňa 08.09.2012 uhradil o čom súd informoval navrhovateľa. Táto skutočnosť je nesporná, vyplýva z priložených listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu.

Zo znenia ust. § 150 ods. 2 O. s. p. súd zistil najskôr pomer výšky požadovanej náhrady trov konania k výške uplatnenej pohľadávky a následne vyhodnotil stav neprimeranosti takýchto súm (trovy : pohľadávka).

V prejednávanej veci navrhovateľ vo veci samej požadoval od odporcu zaplatenie sumy 6,31,- € (pôvodne 190,- Sk), pričom trovy prvostupňového konania vzniknuté v súvislosti s uplatnením takejto pohľadávky vyčíslil spolu na sumu 2464,- Sk (uplatnil si trovy za nezaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov).

V danom prípade bolo treba prihliadnúť na stav neprimeranosti trov konania navrhovateľa voči pohľadávke a tu šlo práve o prípad niekoľkonásobného presahu náhrady nad pohľadávkou.

V predmetnej veci súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že v danom prípade ide (podľa šetrenia Okresného súdu Bratislava I z iných ním prejednávaných vecí toho istého navrhovateľa) o hromadne uplatňované pohľadávky nízkej hodnoty, čím je daná i nízka právna zložitnosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby (možnosť využitia na obdobné, resp. druhovo identické písomné podania adresované väčšiemu počtu osôb skôr vyhotovených predtlačí či vzorov podaní v elektronickej podobe) Právo navrhovateľovi na odborné právne zastúpenie (advokátom) síce zásadne nemožno upierať, na druhej strane však u právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť vo väčšom nemožno nevidieť aj ponúkajúcu sa (a podľa všetkého zrejme ekonomickejšiu) možnosť zabezpečenia si nevyhnutného právneho servisu aj z vlastných zdrojov (pomocou na to povolaného zamestnanca či viacerých zamestnancov), pre ktorú sa nad otázkou ekonomiky vedenia sporov takýmito subjektmi treba zamýšľať osobitne. S poukazom na citované ustanovenie § 150 O.s.p. súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie je možné podať odvolanie do 15

dní odo dňa doručenia na Okresný súd Bratislava I v 2

vyhotoveniach.